

մեզ յեմայ ի Դրինն. սակաւ աշխատող զարժանաւոր քհ. զԱն-
սոն նամակի կոկող. աղաչեմ յիշել ի տէր.» (նաև Հա. 1928,
էջ 360—361): Նոյն ձեռագիրին մի ուրիշ յուշագրութիւնը.
«Յայսմ ամի թուականիս հայոց ՊԹ. (= 1360) փոխեցաւ առ
Քս. յեմի Աւեսիս միակեց եղբայր վերոյգրեալ Սեթ վրդ.ի. յիշա-
տակ նորա և յիշողքն օրհնեալ եղիցի յաւիտեան. ամէն»:
(Անդ. էջ նոյն):

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ԳՐԻՉ. — 1360ին «ընդհովանեաւ Աթոռակալ
Առաքելոց» կ'ընդօրինակէ Աւեսարսն մը, յիշատակարանին մէջ
կը յիշուի Գրիգոր փակակալ Ս. Յակոբի վանքին: (Թորոս Աղբար,
Բ.):

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ԳՐԻՉ. — Մբ. 1625ին Ս. Յակոբի վանքին մէջ
կ'ընդօրինակէ Հաւսփածոյ ձեռագիր մը (ՄՁ. Թ. 1483), այս յի-
շատակարանի համաձայն. «... տեսի զայս գիրքս ի սբ. քա-
ղաքն Երսղմ. և ցանկացայ և սկսայ և աւարտեցի զսա ի վայե-
լումն անձին իմոյ. . . ողորմի ասէք ինձ անարժանի Ստեփան-
նոսի և իմ ծնաւդացն հաւրն Փակոսին և մօրն Շեանաւորին. . .
ամէն: Գրեցաւ գիրքս ի սուրբ քաղաքս Երսղմ. ի դուռն Ս.
Յակոբ Առաքելոյն, ի յաթոռն հայոց ազգիս. ի հայր. սբ. Ա-
թոռոյս տէր Գրիգոր սրբազան արհի և պանծալի արքեպօսին.
. . . գրեցաւ գիրքս ի թվականիս հայոց ի ՌՀԳ (= 1625), ի
դառն և ի նեղ ժամանակիս. . . : Քս. Ած. քո առատ ողորմու-
թեամբդ ողորմեա Մարգարայ սարկաւազին, որ բազում չար-
չարանաւք զամենայն եկեղեցեաց լուսերն կու վառէ»: (Խաչ-
Յոց. տետր. 17, էջ 2054—55):

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ԵՊՍ. ԲԵՐԻԱՅԻ. — Մբ. Գուևի ազգատոհմէն.
ՏԳ. Ս. Յակոբի վանքին երեսուն տարի շրջանուս պաշտօնեայ
ըլլալէ վերջ 1727ին կ'ապաստանի Անտոնեանց Բրէմայ վանքը՝
նախապէս ալ դիմելով Նազարէթի Յրանչիսկեանց մօտ: Կը
վախձանի ի Քրէյմ: Տեղեակ էր արաբ, ասորի, թուրք և լատին
լեզուներու (Հա. 1902, էջ 292): (ՏԵՍ նաև ՄՁ. Թ. 1943 յի-
շատակարանին վերջի ծանօթութիւնը ուր կը յիշուի Ստեփանու
եպս. Պերոսի):

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ԵՊՍ. ԲԼԻԵՅԻ. — 1603ին Լս. Խոնիկ գրչին ձեռ-
քով ընդօրինակուած Մաշոցի մը ստացողն է Ստեփանոս եպս.